

Callem quan hauríem de parlar. 2n Diumenge de Quaresma

Dv, 27/02/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

2n Diumenge de Quaresma. Cicle B

Barcelona, 1 de març de 2015

Què és la por? La por és el que sens dubte més paralitza els cristians en el seguiment fidel de Jesucrist Salvador.

En l'Església d'avui hi ha pecat i feblesa. Però, sobretot, hi ha por.

Per a què?

Per a afrontar riscos.

Hi ha por a tot el que és nou com si conservar el pretèrit garantís automàticament la fidelitat a l'evangeli.

És cert que el Vaticà II va dir rotundament que a l'Església ha d'haver-hi una reforma constant. Però, no és menys cert que el que mou avui l'Església no és la renovació sinó l'instint de conservar.

Hi ha por per assumir les tensions i els conflictes que comporten la recerca sincera de la fidelitat a l'evangeli

- callem quan hauríem de parlar
- ens inhibim quan hauríem d'intervenir
- es promou l'adhesió rutinària que no porti problemes a la jerarquia
- s'evita plantejar qüestions importants que podrien inquietar
- etcètera.

Hi ha por a la investigació teològica creativa.

Por a revisar ritus i llenguatges litúrgics.

Por a parlar de drets humans dins de l'Església.

Por a reconèixer pràcticament a la dona un lloc més d'acord amb l'Esperit de Crist.

Hi ha por a anteposar la misericòrdia per damunt de tot.

L'Església no ha rebut el ministeri de la condemna sinó de la reconciliació ([2 Co 5,18](#))

Hi ha por a acollir els pecadors com ho feia Jesús.

Només el contacte viu amb Jesús ens podrà alliberar de tantes pors.

I el contacte viu amb Jesús ens l'actualitza la seva Transfiguració.

Què és la Transfiguració?

La Transfiguració ens anticipa una realitat misteriosa que a molts no ens acaba d'entrar en el cap.

Quina és aquesta realitat?

Senzillament: que la vida de Jesús no és un record marcit de la història passada, sinó que segueix present i actual en la nostra història; en la història de tots els homes.

I això, per què?

Perquè Jesús és el Sempre Vivent que transcendeix l'espai i el temps. Jesús ja no resta encaixonat en els estrets límits del calendari.

Per això, ara mateix i sempre podem seguir escoltant la seva paraula divina.

I per això, no ens ha de sorprendre gens ni mica que ens resulti tan complicat entendre el que vol dir i -més difícil encara- viure-ho.

Aquí ens estem endinsant en la dimensió del Misteri en el que tot és complicat, però tot és possible.

Vet aquí l'aventura de la fe.